

Κροίσος και Άδραστος, ένα αρχαίο δράμα που μιλάει για το σήμερα του Αργύρη Μάντη

Η ιστορία του Κροίσου και του Άδραστου δεν είναι απλώς ένα αρχαίο δράμα· είναι ένας καθρέφτης που αντανακλά διαχρονικές αλήθειες, οι οποίες στην σύγχρονη εποχή μας παραμένουν σοκαριστικά επίκαιρες.

Ο Κροίσος πίστεψε ότι παίρνοντας ακραία προληπτικά μέτρα απομακρύνοντας τα όπλα από το παλάτι, παντρεύοντας τον γιο του για να τον κρατάει μέσα και στέλνοντας φύλακα μαζί του θα μπορούσε να ακυρώσει το πεπρωμένο.

Η τραγική ειρωνεία γίνεται ακόμη πιο έντονη από το γεγονός ότι ο Κροίσος ανέθεσε την προστασία του γιου του στον Άδραστο, τον άνθρωπο που τελικά τον σκότωσε.

Σήμερα ζούμε στην εποχή των δεδομένων και των προβλέψεων, όπου η τεχνολογία, η ασφάλιση και ο απόλυτος προγραμματισμός δημιουργούν την ψευδαίσθηση ότι μπορούμε να ελέγξουμε κάθε ρίσκο· κι όμως, το απρόοπτο βρίσκει πάντα τρόπο να εισβάλει.

Στη σύγχρονη πραγματικότητα, αυτή η αντίφαση αντικατοπτρίζεται στην υπερβολική ανάγκη για προστασία: είτε πρόκειται για παιδιά είτε για επιχειρήσεις είτε για προσωπική ασφάλεια, οι αποφάσεις που λαμβάνονται με σκοπό την αποφυγή του κινδύνου συχνά γίνονται οι ίδιες η αιτία αυτής της ευαλωτότητας.

Όταν η τραγωδία ολοκληρώνεται, ο Κροίσος επιλέγει να συγχωρέσει, αναγνωρίζοντας ότι ο Άδραστος δεν είχε δόλο. Ο Άδραστος, ωστόσο, αδυνατεί να συγχωρέσει τον εαυτό του και οδηγείται στην αυτοκτονία, αποκαλύπτοντας το βάρος της εσωτερικής ενοχής.

Το ίδιο το όνομα «Άδραστος» αυτός που δεν μπορεί να ξεφύγει λειτουργεί ως συμβολισμός της ανθρώπινης μοίρας. Στη σημερινή εποχή, το «πεπρωμένο» μπορεί να έχει διαφορετική μορφή, να εκφράζεται μέσα από τα γονίδια, το κοινωνικό περιβάλλον ή τις συγκυρίες, αλλά το βασικό ερώτημα παραμένει: πόσο ελεύθεροι είμαστε πραγματικά; Μήπως οι πράξεις μας αποτελούν συχνά το αποτέλεσμα μιας αλυσίδας γεγονότων που έχει ήδη δρομολογηθεί;

Τέλος, η πεποίθηση του Κροίσου ότι η ευτυχία ταυτίζεται με τον πλούτο και τη δύναμη καταρρέει βίαια με τον θάνατο του γιου του. Στη σύγχρονη εποχή των Instagram και της επιμελημένης εικόνας, η ιστορία αυτή λειτουργεί ως μια ισχυρή υπενθύμιση ενάντια στον ναρκισσισμό της επίδειξης: η ανθρώπινη ζωή παραμένει εύθραυστη και απρόβλεπτη, όσο κι αν προσπαθούμε να την παρουσιάσουμε ως τέλεια.

Η ιστορία του Κροίσου και του Αδράστου δεν προσφέρει εύκολες απαντήσεις· αντίθετα, θέτει ερωτήματα που παραμένουν επίμονα και διαχρονικά. Σε έναν κόσμο που επιδιώκει τον απόλυτο έλεγχο, ίσως η πραγματική σοφία να βρίσκεται όχι στην κατάκτησή του, αλλά στην αποδοχή των ορίων μας, στην καλλιέργεια της ενσυναίσθησης και στην ταπεινότητα απέναντι σε όσα δεν μπορούμε να προβλέψουμε ή να αποτρέψουμε.